

ELEGIE

DOOR BERTHA VAN ES

I

Mocht ik om mij weder uw armen vinden,
Zooals weleer, uw handen op mijn borst;
Uw adem hijgend van geraden dorst:
Mocht ik om mij weder uw armen vinden.

O, en het vreemde lied aan mijnen hals,
Op rhytme van uw warmer wordend bloed,
Dat zong van naderende einders zoet,
O, en het vreemde lied aan mijnen hals.

Hoe dat ons' handen vreemde weelden wisten,
Zij die zoo bang soms en van beven moe,
Dat onverklaarbaar bitterschoon gedoe:
Hoe dat ons handen vreemde weelden wisten....

Ik, die nu niet meer lijd door 't bitterschoone,
Maar hunkrend lijd, doelloos door wat ik meed:
....Te lijden om gemis dat lijden deed,
Ik, die nu niet meer lijd door 't bitterschoone....